

den danske Rigsdag bør sige sit Nei med Bestemthed og bruge det Veto, som den i denne Sag har hævdet sig, og ikke bør frygte for alle de borgerlige Kampe; som deraf kunne opstaae. Og hvorfor det? Fordi et saadant Ministerium, et saadant Ministeroligarchie, denne nye Form for Enevælden, ikke blot vil berøve os Friheden, men ogsaa tillige vil berøve Danmarks Rige Selvstændigheden. Det er nemlig nødvendigt, at under en saadan Forfatning Ministeriet maa føle sig hændraget til sine Landsfrænder, og hvor ere de at finde uden hos vore nærmeste sydlige Naboer? Det vil altsaa efterhaanden drage Statsvognen ind i det tydske Spor, Selvstændigheden vil være borte, og Ulykken vil da være over vore Hoveder. En Fællesforfatning af en saadan Bestaaenhed kan en dansk Rigsdag aldrig samtykke i. Jeg kan i denne Henseende slutte med, hvad den høitærede Cultusminister som Rigsdagsmand har sagt her i Salen: Hvis en constitutionel Heelstatsforfatning er en Umulighed, saa er Heelstaten selv en Umulighed.

Barfod: Jeg skal fatte mig ganske kort angaaende den foreliggende Sag; men den er for mig af altfor stor Betydning til, at jeg ikke skulde ubede mig Thingets Tilladelse til med et Par Ord at begrunde min Afstemning. — Under nærværende Sags 2den Behandling var der flere af de ærede Folkethingsmænd og navnlig Folkethingsmanden for Rykjobing paa Falster (Mourad), som gjentagne Gange erklærede, at, naar man vilde modsætte sig en og anden Bestemmelse i en Lov, og ikke gjorde det praktisk ved at indbringe et bestemt Ændringsforslag, saa var Modstanden ikke berettiget. Ifølge denne Vittring forsøgte jeg naturligviis til 3die Behandling at fremkalde et Ændringsforslag til den foreliggende Lovs § 5; men, uagtet jeg, med en enkelt Undtagelse, — jeg sigter til en æret Rigsdagsmand, som ikke den Dag var tilstede i Thinget, — henvendte mig til samtlige de Medlemmer, som ifjor stemte imod det første Alternativ i § 5, saa kunde jeg dog ikke faae de i Forretningsordenen forlangte 15 Medlemmer til at underskrive Ændringsforslaget og kunde altsaa ikke fremkomme med det. Jeg henvendte mig forgjæves til

samtlige de Rigsdagsmænd, der ifjor tilligemed mig dreve ivrigt og alvorligt paa at faae nærværende Lovforslag befriet for det første Alternativ i § 5, fordi dette Alternativ efter min Anskuelse er fuldkommen ulovligt. Jeg siger ikke, at det i og for sig er ulovligt, men jeg siger kun, at efter min Anskuelse er det absolut ulovligt, og efter min Anskuelse er saavel Rigsdagen i det Hele og enhver enkelt Rigsdagsmand aldeles uberettiget til at gaae ind derpaa; men desuagtet kunde jeg hverken faae den ærede Rigsdagsmand for Maribo (Magaard), eller ham fra Hjerring (H. Hage), eller ham for Odense (Schovelin), eller . . .

Formanden: Jeg maa afbryde den ærede Taler. Det kan virkelig ikke gaae an paa den Maade her i Thinget at anføre, hvilke Transactioner den ærede Taler har havt med Rigsdagsmænd udenfor Salen; det er aldeles utilbørligt.

Barfod: Jeg troede, at jeg kortelig kunde begrunde, hvorfor jeg ikke havde opfyldt den Fordring, der blev stillet, og som gik ud paa, at, naar man modsatte sig en vis bestemt Deel af en Lov, saa maatte man fremkalde et Ændringsforslag.

Formanden: Ja, jeg har ei villet forhindre den ærede Rigsdagsmand i at motivere sit Forslag; saalænge den ærede Taler holdt sig ganske i Almindelighed til, at han havde henvendt sig til forskellige Rigsdagsmænd — skøndt man jo muligviis maatte kunne finde dem efter denne Antydning, i Rigsdagstidenden, — det er idetmindste sandsynligt —, saa lod jeg det dog passere; men da den ærede Rigsdagsmand gik over til specielt at angive, hvilke Personer han havde henvendt sig til, saa er dette Noget, der er stridende mod Regulativet, efter hvilket man ikke directe maa henvende sig heri Salen til Noget, og altsaa endnu mindre drage frem, hvad man har talt eller sagt til en Mand udenfor Salen. Det kan sandelig ikke gaae an; thi den Frihed, som enhver Rigsdagsmand har Nei til at bevæge sig med, vil derved bortfalde.

Barfod: Jeg er naturligviis fuldkommen overbevist om, at den ærede Formand har forstaaet Regulativets Bestemmelse meget bedre end jeg. — Jeg har rigtignok ikke hidtil op-